

РЕШЕНИЕ

№ 22998

гр. София, 08.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 15.05.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева
Мариета Райкова

при участието на секретаря Лилия Благоева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **1486** по описа за **2026** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. 221 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Делото е образувано по касационна жалба на „Валас В“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], представлявано от управителя В. К. чрез адв. Я. Ч. срещу Решение № 4231 от 25.11.2025 постановено по НАХД № 1644/2025 г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение (НО), 114-ти с-в, с което е изменено Наказателно постановление /НП/ № 709769-F-700232/27.06.2023 г., издадено от Началник на отдел „Оперативни дейности“ – С., Дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол при ЦУ на Национална агенция за приходите /НАП/, с което на основание чл. 185, ал. 1 от ЗДДС, на касатора е наложено административно наказание „глоба“, в размер на 700 лева, за това, че при извършена покупка на 08.03.2023г. от 11:15 часа на стойност 12,00 лева не е бил издаден фискален бон от регистрираното при търговеца фискално устройство административно нарушение по чл. 118, ал. 1 от ЗДДС. С решението санкцията е намалена на 500 лева, на основание чл. 185, ал. 1 от ЗДДС.

Настоящото производство е второ по ред касационно производство, след като с Решение № 2783/29.01.2025г. по НАХД 10565/2024г. на АССГ, XIII състав делото е върнато за ново разглеждане на друг състав от Софийски районен съд.

В жалбата се твърди, че оспореното съдебно решение е неправилно, поради нарушение на материалния закон и съдопроизводствените правила, както и в противоречие с трайната съдебна

практика на АССГ и ВАС. Касаторът счита, че неправилно на юридическо лице е наложена „глоба“ - нарушение, представляващо самостоятелно основание за отмяна на НП. Счита още, че съдът няма правомощие да намали размера на наложената санкция. Позовава се на практика на АССГ. Моли съда за отмяна на оспореното решение и на процесното НП.

В съдебно заседание касаторът „Валас В“ ЕООД се представлява от адв. Ч., който поддържа жалбата. Претендира направените по делото разноски за двете съдебни инстанции.

Ответникът по касационната жалба - Териториална дирекция на Националната агенция за приходите - С., чрез юрк. Г. Б. оспорва касационната жалба и счита въззивното съдебно решение за правилно. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Прокурорът представя заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София град, касационен състав, като обсъди доводите на страните и извърши преценка на валидността, допустимостта и правилността на обжалваното решение, намира следното:

Касационната жалба е подадена от активно легитимирано лице, в законоустановения 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК от съобщаването на обжалваното съдебно решение. Предвид изложеното същата се явява процесуално допустима.

Софийски районен съд, въз основа на събраните по реда на НПК доказателства, е установил следната фактическа обстановка, а именно:

На 08.03.2023 г., в 11:15 часа в [населено място], в търговски обект – магазин за цветя, намиращ се на [улица] стопанисван от „Валас В“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] с управител В. К., св. В. Н. – инспектор по приходите при ЦУ на НАП извършила контролна покупка. Тя закупила 1 брой цвете в саксия на обща стойност 12,00 лева. Покупката била извършена от св. Н., а плащането било прието за сметка на дружеството от управителя В. К., която не издала фискален бон за така направената контролна покупка. Незабавно след това св. Н. се легитимирала на управителя В. К., след което извършила пълна проверка на обекта. При проверката било установено, че в обекта има монтирано фискално устройство – модел „Datecs DP-25X” с ИН на ФУ № ДТ 576447 и номер на фискалната памет № 02576447. В хода на проверката служителят на търговския обект отпечатал справка КЛЕН № 0012080/08.03.2023г. за датата на проверката, от която е видно, че извършената покупка не е регистрирана. Установено е, че отчетената касова наличност от ФУ е 889,80 лева, фактическата наличност също е констатираната в размер на 889,80 лева.

В хода на проверката бил съставен протокол за извършена проверка, където били отразени констатациите на проверяващите органи от НАП. Бил извършен и опис на парите в касата, при което била установена наличност от 889,80 лева, при регистрирани продажби на стойност 889,80 лева. С оглед на така установеното на 08.03.2024 г. св. В. Н. в присъствието на едноличния търговец и свидетели при установяване на нарушението, съставил АУАН № F 700232/21.03.2023 г., за това, че управителя на „Валас В“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], не е издал фискален бон от регистрираното от търговеца фискално устройство за извършена контролна покупка на супа на стойност 12,00 лева на 08.03.2024 г., с което търговецът е осъществил състава на нарушението по чл. 118, ал. 1 ЗДДС. Копие от акта било връчено същия ден на управителя на дружеството, който не изложил възражения срещу констатациите по акта. В срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН също не било депозирано такова. Въз основа на АУАН № F 700232/21.03.2023 г. при пълна идентичност на описаното нарушение и неговата правна квалификация било издадено обжалваното наказателно постановление на 27.06.2023 г., с което на „Валас В“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] е наложена имуществена санкция „глоба“ в размер на 700 лева за нарушение на чл. 118, ал. 1 ЗДДС. Наказателното постановление е връчено на дружеството чрез адв. Ч. на 03.08.2023 г., като на 16.08.2023 г. в ЦУ

на НАП е депозирана и жалбата срещу него. Приетата от съда фактическа обстановка по делото се установява от показанията на св. Н., както и от събраните по делото писмени доказателства (разпечатки от дневен финансов отчет от ФУ, КЛЕН, протокол за проверка, писмени обяснения от управител, заповед от 25.08.2020 г. и др.) приобщени към доказателствения материал, на които съдът се доверява изцяло, тъй като същите са непротиворечиви в своята цялост и изясняват фактическата обстановка по начина, възприет от съда.

При така приетата за установена фактическа обстановка, СРС извел изводи, че АУАН и НП са издадени от компетентни длъжностни лица, в предвидената от закона писмена форма и съдържание - чл.42 и 57 ЗАНН. Спазени са давностните срокове по чл.34, ал.1 и ал.3 ЗАНН. По същество съдът е приел, че вмененото административно нарушение е извършено и доказано, доколкото за извършената контролна покупка не е издадена касова бележка от някое от монтираните в обекта и работещи фискални устройства. За да редуцира размера на наложената санкция до законово предвидения минимум, районният съд е обсъдил, че в случая се касае за първо по ред нарушение от този вид и липсват отегчаващи обстоятелства.

Правна преценка на касационната инстанция:

Правилно е прието от съда, че се доказва извършеното на 08.03.20223 г. административно нарушение от „Валас В“ ЕООД в стопанисвания от дружеството обект в [населено място], ж [улица], изразяващо се в неиздаване на фискална касова бележка от регистрираното фискално устройство. Съгласно чл.118, ал.1 от ЗДДС, всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (системен бон), независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Получателят е длъжен да получи фискалния или системен бон и да ги съхранява до напускането на обекта.

Изцяло се споделят мотивите на районния съд, че използването на понятието „глоба“ в НП има характер на допусната техническа грешка и не може да се приеме за съществено процесуално нарушение, водещо до отмяна на наказателното постановление.

Неоснователни са твърденията, че за районният съд не съществува възможност за редуциране размера на наложената санкция. Това правомощие на съда произтича изрично от разпоредбата на чл. 63, ал. 7 от ЗАНН.

Настоящата инстанция намира обаче, че СРС не е съобразил, че са налице предпоставките на закона за приложение разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН, поради което постановеното решение е неправилно.

Съгласно § 1, ал.1, т.4 от ДР на ЗАНН „маловажен случай“ е този, при който извършеното нарушение от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение или на неизпълнение на задължение от съответния вид. Законодателят не е изключил определен вид засегнати обществени отношения, както и формалните нарушения от обхвата на чл. 28 от ЗАНН.

От горното определение следва, че при преценката за маловажност освен посочените от АНО и СРС обстоятелства, подлежат на разглеждане и редица други, които в тяхната съвкупност да дадат отговор дали нарушението показва по-ниска степен на обществена опасност от обикновените случаи. Конкретно, преценката се извършва с оглед засегнатите от деянието обществени отношения, липсата или незначителността на причинените общественоопасни последици, всички обстоятелства, при които деянието е намерило проявление в обективната

действителност: време, място, обстановка на извършването му, начин и средства за осъществяването му, причините и условията, мотивирали извършителя да пристъпи към осъществяване на деянието, наличието или липсата на данни за други извършени нарушения. В случая нарушението е маловажно, защото се касае за първо по ред административно нарушение от този вид, а стойността на покупката от 12,00 лева е ниска. Наред с това е налице констатация, че в процесния ден всички постъпили суми за отразени посредством издаване на касова бележка, потвърдена и при извършената последваща проверка. С оглед и спецификата на деня, в който е извършена проверката – 8-ми март, настоящата инстанция също приема, че се касае за инцидентен случай и неиздаването на касови бонове не е практика на дружеството жалбоподател.

Съдът намира, че налагането на имуществена санкция, дори и в най-ниския предвиден в закона размер, се явява непропорционално и не би отговорило на основната цел, заложената в чл.12 от ЗАНН. Разпоредбата на чл. 28 ЗАНН е също израз на принуда и прилагането ѝ към случая би постигнало целите на индивидуалната превенция. Така в конкретния случай, генералната и специалната превенция на наказанието би могла да се осъществи в достатъчна степен именно като деецът бъде освободен от административнонаказателна отговорност и бъде предупреден.

С оглед изложеното, решението на СРС следва да бъде отменено и вместо него се постанови друго такова, с което да се отмени оспореното наказателно постановление, като нарушителят се предупреди, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на настоящото решение, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

При този изход на спора и с оглед своевременно направеното искане за присъждане на разноски от страна на касатора, следва да му бъдат присъдени такива в общ размер на 1000 лева, представляващи разноски за адвокатско възнаграждение, съгласно представени по делото договор за правна помощ от 14.10.2024 г. и договор за правна защита и съдействие от 16.08.2023 г. Сумата следва да бъде превалутирана в евро – 511.29 евро.

Неоснователно е наведеното възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, направено от страна на ответника по касация. Според чл.63д, ал.2 ЗАНН, ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по мотивирано възражение за прекомерност, направено от насрещната страна, да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част. При преценката за прекомерност съдът прилага съответно критериите за определяне на адвокатските възнаграждения по чл. 36, ал. 3 от Закона за адвокатурата и правилата за прилагането им, уредени в наредбата по чл. 36, ал. 4 от същия закон. Съдът не може да присъди по-нисък размер на разноските за адвокатско възнаграждение от размера на заплатеното възнаграждение на адвоката на насрещната страна.

В случая направеното възражение е изцяло бланкетно, не се посочват никакви конкретни доводи, които да налагат редуциране размера на уговореното възнаграждение. Разпоредбата на чл. 63д, ал.2 ЗАНН не предвижда служебно правомощие на съда да намали размера на адвокатското възнаграждение, като следва да преценява ненаведени от насрещната страна основания, а доколкото такива липсват то същото следва да бъде оставено без уважение.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 221, ал.2 АПК, вр.чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, XXVI касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 4231 от 25.11.2025 постановено по НАХД № 1644/2025 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 114-ти с-в и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 709769-F-700232/27.06.2023 г., издадено от Началник на отдел „Оперативни дейности“ – С., Дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол при ЦУ на Национална агенция за приходите, с което на основание чл. 185, ал. 1 от ЗДДС, на „Валас В“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] е наложено административно наказание „глоба“, в размер на 700 лева, за нарушение по чл. 118, ал. 1 от ЗДДС, като на основание чл. 63, ал. 4, вр. с ал. 2, т. 2 от ЗАНН.

ПРЕДУПРЕЖДАВА нарушителя „Валас В“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите да заплати на „Валас В“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] разноски в размер на 511.29 евро /петстотин и единадесет евро и двадесет и девет евроцента/.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.